

Arbc/0147 (1)

Barcelona, 7 de desembre de 1992

Estimat amic,

He rebut la teva última carta amb els papers relatius a Pedrolo que ara mateix, també, envio a l'Enric Vellvé. A mi m'ha semblat molt interessant tot el que m'envies, sobretot de cara a una miscel·lània. Aquests textos, que ja tenen vint-i-cinc anys i que aquí no coneixia ningú poden ser molt útils.

Em sembla bona la teva idea de recollir en un volum totes les entrevistes que es van fer en aquella època a tantes personalitats. El problema, com de costum, és trobar editor. I tu, d'això, ja en saps alguna cosa! L'Abadia de Montserrat, Curial, potser... No ho sé! Els editors, ara, busquen tinta molt fresca i, si pot ser, escandalosa. A mi, l'Alzueta que, en festejar-me La casa sota la sorra em va demanar pràcticament en exclusiva, ara que ja ha obtingut de mi allò que desitjava -sembla una novel·la rosa, això, oi?-, es mostra reticent a qualsevol producte que li ofereixi per a adults. Després d'haver-me publicat a contracor L'altre barri, no ha volgut els Bonsais de paper si no anàvem a mitges en les pèrdues, i em volia passar a una filial de segona els contes de L'Ofèlia i jo. Em trobo d'aquella manera: "sedotta e abandonata" que diuen els italians, tot i que ho escriuen bé.

Hauràs de disculpar la brevetat inhabitual d'aquestes ratlles. No sé si t'havia comentat que m'han fet la distinció de nomenar-me "escriptor del mes", i que m'ha tocat, precisament, aquest desembre. Des del dia 1 que vaig com una pilota amunt i avall. Això sí, amb el cotxe de la Institució de les Lletres Catalanes i un xofer llogat. Et resumiré el programa: Dia 1: participació en el programa "El matí d'en Josep Cuní", a Catalunya Ràdio; a "Barcelona super", de R. Barcelona; a Ràdio Desvern, de Sant Just, i a Ràdio Gràcia. Dinar de canvi de titular durant el qual en Robert Saladrigas em va donar l'alternativa -ell és aficionat als toros i aquest paper li va anar bé- i, mentre dinàvem, a parts amb quatre emissores més i, entre plat i plat,

un discursset de conya per entretenir la premsa i un director general, Jaume Serrats. Hi havia, també, l'Oriol Pi de C. i en Jordi Sarsanedas. Aquest em va presentar amb unes paraules molt afectuoses i plenes de reconeixement. Si hagués tingut deu anys més, estic segur que m'hauria emocionat. Ara, de moment, encara em miro les coses amb certa distanciació, com si tot allò no anés per a mi.

Dia 2: Girona. Visita no tan preparada ni efectiva com la que vas viure en directe a Reus; dinar de colló de mico amb càrrecs de la Generalitat a Girona -convergens de cap a peus-; roda de premsa als Serveis Territorials i conferència-col.loqui a la Casa de Cultura del Bisbe Lorenzana. Molt més col.loqui que conferència! Dormir a Girona. Sol.

Dia 3: Perpinyà. Conversa molt emotiva amb els 22 nens de l'Escola Arrels, pública, però que ho fan tot en català malgrat que els nens s'expressen molt millor en francès. Semblen fills de catalans que han renunciat a la llengua pròpia i que ara senten cert penediment i intenten escolaritzar en català els seus fills. Allò era un miratge, una mena d'oasi en una ciutat esplèndida, molt comercial i plena de dinamisme en què tot déu parla en francès. Gravació en video de la conversa. Dinar a base de bé amb la responsable del CEDACC (Centre de documentació i d'animació de la Cultura Catalana) i els mateixos peixos grossos gironins de la Generalitat del dia abans, que, perquè no m'enyorés, van venir a dinar per fer-me companyia. Visita a la Llibreria Catalana, un reducte cultural que significa que, tot i no usant la llengua per parlar, hi ha gent que se'n serveix per llegir. Visita al Cedacc, amb un cinquanta per cent de personal francès i l'altre català. Xerrada en una saleta del Palau de Congressos, en presència d'unes seixanta persones. Tornada a Barcelona.

Dia 4: Un Institut de Santa Perpètua de Mogoda davant 180 adolescents vociferants, incordis i exaltats que, després de tres quarts d'hora de demanar-los que callessin, em van deixar sortir viu. Trobada irregular amb 125 nens de l'Escola Anxaneta de Mataró. Visita a la llibreria Robafaves de Mataró. Col.loqui viu i interessant a la Biblioteca Pública de Cerdanyola i, a tres

quarts de dotze de la nit, entrevista a Ràdio Gramenet.

Dia 5: Agafa't fort! Col.loqui amb una trentena de presos del centre penitenciari de La Roca, a casa seva. Per part del responsable d'activitats culturals i socials del centre, un xicot molt trempat que es diu Roc Garcia, se'm va recomanar que ho fes en castellà. Hi havia algun portuguès, un parell d'italians. La majoria, camells de la droga. I algun estafador. I més d'un homosexual. En acabar, després de gairebé dues hores de conversa, ens vam donar la mà i em van ensenyar les instal.lacions. Déu n'hi do! Pero ja els ho regalo, és clar! L'ex-conseller Planasdemunt, cosí de l'honorable, no hi era. Havia sortit de la Model amb fiança, com tots els que fan jocs de mans amb quantitats que sobrepassen els tres o quatre mil milions. Cap al tard, col.loqui a Vilanova i la Geltrú.

I dimecres hi tornarem: Tarragona, l'Espluga, Tortosa, Castelló, Lleida... Fins que el dia dels innocents, el 28, la cosa acabarà a Maó.

Plego, doncs. Abans, però, hauria de comentar tot això del terrorisme, però no tinc temps ni ganes. Ho deixaré per a una altra ocasió. Jo intento ser conseqüent. D'entrada, vaig votar la Constitució i l'Estatut. I sé que la poli és la poli arreu del món a l'hora d'obtenir confessions. I que Déu -encara que no hi creguem, o que hi creguem poc-, que Déu ens en guard d'anar a parar a les seves mans! En una ocasió que les feministes intentaven donar un paperet reivindicatiu a l'honorable, els mossos d'esquadra van repartir llenya indiscriminadament. I van rebre la Teresa Rebull i la Marina Rossell. I sempre que es presenta l'ocasió, com a Sant Adrià. Un mosso que té els pares a l'escala, un vespre, de tornada de treballar, s'omplia la boca explicant com havien apallissat els que protestaven per l'adjudicació d'uns habitatges. Víctor Mora em va explicar com ho pelaven els francesos pel maig del 68. Es un tema massa complicat per debatre ara, en dues ratlles.

Tampoc no em queda temps per comentar el viatge del President. Això m'ho hauràs d'explicar tu!

Una abraçada ben amical per a tots plegats,